

Koncert **Jasne Šumak-Picek**, *orgulje*
Branke Cvetković, *sopran*
Kristine Beck-Kukavčić, *mezzosopran*
 21. 8.. 1994.

Dietrich Buxtehude: *Toccatà i fuga* u F-duru
 Alessandro Stradella: *Pietà, Signore*
 Ivan Lukačić: *Cantate Domino*
 Johann Sebastian Bach: *Orgelbüchlein* – 2 korala
 Antonio Vivaldi: *Gloria* – Laudamus Te
 Johann Sebastian Bach: *Nun komm, der Heiden Heiland*
 – *Jesu bleibst meine Freude* (iz Kantate 147)
 Wolfgang Amadeus Mozart: *Ave Maria* – *Agnus Dei*
 François-Clément – Théodore Dubois: *Grand Choeur*
 Louis Weber: *Pie Jesu*
 Léon Boëllmann: *Suite gothique* – 2 stavka

**ŽUPNA CRKVA POHODA BLAŽENE DJEVICE
 MARIJE, ČUČERJE**

Orgulje op. 203. (1908.) su pneumatskog sustava s 10 registara na jednom manualu i pedalu.

Dispozicija orgulja:

<i>Manual (C-f⁸, 54 tipke)</i>	<i>Pedal (C-d¹, 27 tipaka)</i>
1. Principal 8	9. Subbass 16
2. Gamba 8	10. Violonbass 8
3. Gedeckt 8	
4. Dolce 8	<i>Kopule</i>
5. Vox coelestis 8	Superoktav Coppel
6. Fugara 4	Suboktav Coppel
7. Regal 4	Pedal Coppel
8. Dublet 2 2/3, 4 fach	<i>Auslöser</i>
<i>Kolektivi</i>	<i>Dolce Chor</i>
Forte	
Fortissimo	

Koncert **Hrvojke Mihanović-Salopek**, *orgulje*
Želimira Puškarića, *tenor*
 4. 9.1994.

Louis-Nicolas Clérambault: *Introitus*
 Vinko Jelić: *Oculi Tui, Deus* – *Cantate Domino*
 Beno Majer: *Dvije minijature*
 Ivan Lukačić: *Sicut cedrus* – *Cantabo Domino*
 Dietrich Buxtehude: *Preludij* u g-molu
 Dragutin Gaubi: *Pater noster*
 Ivan pl. Zajc: *Zdravo, Zvijezdo mora*
 Anonimus (franjevac iz Franjevačkog samostana u Klanjcu): *Preambulum i fuga* u C-duru
 Alessandro Stradella: *Pietà, Signore*
 François Couperin: *Dialogue* (Suite II)
 J. Čurković: *Marijo, zovem Te*

KONCERTNA DIREKCIJA ZAGREB

MIŠLJENJA - OSVRTI

Reagiranje na članak g. Đure Tomašića

“Amateri ili profesionalni i organizirani
 crkveni glazbenici?”

Eva Kirchmayer-Bilić, Zagreb

U *Sv. Ceciliji* broj 4 iz 1993. god., nemoguće je bilo ne primijetiti i zaobići članak g. Đure Tomašića, zapravo njegovo razmišljanje o položaju, profesiji i udruženju crkvenih glazbenika u Hrvatskoj. Čvrsto vjerujem da njegove riječi nisu “glas vapijućeg u pustinji”, te da ima mnogo, možda zasad samo zainteresiranih, za to pitanje. Oduševilo me da je ovaj problem konačno, a mislim i po prvi puta, iznesen temeljito, iscrpno i potpuno, jer osobno ne pamtim sličan članak u crkvenim časopisima ili tjednicima. Bilo je, istina, vrijednih pokušaja u razgovorima sa kompetentnim ljudima, kao i u nekim člancima, da se javnosti iznesu razlozi i činjenice koje ističu vrijednost i potrebitost liturgijske glazbe.

Željela bih iznijeti i osobna razmišljanja i iskustva u svezi s tim problemom.

Smatram da su župnici prvi odgovorni kako za svoju župu, tako i za glazbu koja se izvodi u njihovim crkvama za vrijeme liturgije. Iz toga proizlazi da bi i sami trebali biti dovoljno upućeni u osnove liturgijske glazbe i pjevanja.

Budući da pripadam mlađem naraštaju, tek sam iz pripovijedanja starijih ljudi čula da se nekada na bogoslovnim učilištima posvećivalo puno više pažnje glazbenoj naobrazbi budućih svećenika, što je rezultiralo ne samo njihovim lijepim pjevanjem i pravilnim izvođenjem gregorijanskih napjeva, nego i jasnom stavu prema liturgijskoj glazbi uopće. Naravno, bit svećeničkog poziva nije isključivo u pjevanju, niti da svi posjeduju darovitost za glazbu, no ako uče poštivati i prihvaćati zakone i propise Crkve o liturgiji, sakramentima i sve ono što obuhvaća njihov studij, onda to zaslužuje i liturgijska glazba, sa svojim itekako argumentiranim propisima. Držim, da su religioznost, stručnost i komunikativnost, koje kao temeljne vrijednosti budućeg etičkog kodeksa udruženja crkvenih glazbenika naglašava g. Tomašić, osnovne vrijednosti i na drugim područjima liturgike, te ako ih se tamo poštuje, nema razloga da se crkvenoj liturgijskoj glazbi pristupa površno, a ponegdje i sa omalovažavanjem.

Orguljaši i voditelji pjevačkih zborova također bi trebali imati osnovno znanje o liturgiji i liturgici, stečeno za vrijeme studija (na Institutu za crkvenu glazbu). Tada, vjerujem, ne bi dolazilo do sporova između župnika i

orguljaša, odn. voditelja pjevanja, pri izboru i primjeni skladbi za liturgiju.

Možda bi trebalo temeljito proučiti motive studenata (osobito laika) za studij na Institutu za crkvenu glazbu. Da li je neuspjeh na prijemnom ispitu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, odnosno želja za zadržavanjem studentskih prava i statusa razlog da Institut bude "slamka za spas", odnosno posljednja mogućnost za studij?

Diplomanti Instituta, kojima bi pojedine dijelove članka g. Tomašća trebalo pročitati i dati prije nego što krenu na rad u župama, zaista bi na kraju studija (ako ne i prije) morali razlikovati laku glazbu od ozbilje, liturgijske glazbe, te kako Koncil ističe, uistinu je potrebno da se "temeljito izobrazu učitelji, koji su određeni da podučavaju svetu glazbu." Rad i djelovanje diplomiranih crkvenih glazbenika trebalo bi kontrolirati i pratiti; primjenjuju li zaista u liturgiji ono znanje koje su stekli za vrijeme studija i poštuju propise i zakone o crkvenoj liturgijskoj glazbi.

Nadalje, svi bi profesori Instituta trebali biti uzor svojim studentima, te im odgovornim djelovanjem u i izvan Instituta davati primjer.

Udruženje crkvenih glazbenika, čije bi osnivanje uistinu bilo od iznimne vrijednosti i važnosti, bila bi stepenica više ne samo u povezivanju crkvenih glazbenika, nego i u praćenju ili ispravljanju stanja u liturgijskoj glazbi, kakvo je trenutačno u crkvama u Hrvatskoj.

Isto tako bi kompetentni ljudi trebali predlagati izvođače i skladbe koje će se izvoditi u misama, što ih svake nedjelje prenosi Hrvatski radio (ono što se izvodi često je nedopustivo i sramotno), te u suradnji sa urednikom vjerskog programa HTV-a, u emisijama, u kojima se govori o crkvenoj glazbi ili se ona na bilo koji način predstavlja javnosti, kao suradnike uključiti isključivo stručnjake. Možda bi i sam Institut za crkvenu glazbu, kao trenutačno jedina institucija koja njeguje crkvenu glazbu, u danas slobodnoj Hrvatskoj mogao biti prisutniji u javnosti i medijima glede svih njegovih djelatnosti. Tu mislim da bi mu se trebao posvećivati veći prostor na stranicama vjerskog, a i svjetovnog tiska. Teme i rasprave sa zagrebačkih (slabo posjećivanih) tečajeva za crkvene glazbenike trebale bi doći u ruke svim župnicima i orguljašima (ako već nisu u mogućnosti biti nazočni), isto kao i pretplata za *Sv. Ceciliju*. Vjerujem da bi se našlo i zainteresiranih među vjernicima, kojima bi se ti sadržaji mogli nuditi u crkvama. (Njima pripadaju i profesori glazbe, glazbeni umjetnici, te oni koji su se nekada bavili ili jednostavno vole crkvenu glazbu).

Krajnje je vrijeme da se učini pozitivan pomak i veći koraci na tom području, da ne dopustimo samo promatranje i komentiranje situacije, jer na taj način zapravo

omogućavamo i održavamo "status quo". Darove, odnosno talente koje smo od Boga primili, dužni smo iskoristiti i umnožiti, te ih dijeliti i prenositi jedni drugima. Propusti, odnosno inertnost i nedjelovanje štetu čine uvijek samo većom. Vjerujem da će u budućnosti, zajedničkim za- i ulaganjem, nedostatka znanja i vještine glede crkvene glazbe, u hrvatskom narodu biti manje, te da se više neće događati da se hrvatska mladež na inozemnim hodočašćima pjesmom *Glory, glory* predstavlja drugim narodima ili pak, da se nećemo stidjeti dovesti strance i turiste u neke od naših župa na misna slavlja.

Da članak o (okrugloj) obljetnici Instituta dobije bar jednaki prostor u *Glasi koncila* kao i Uskrsfest...

Toliko Instut valjda zaslužuje...

OBLJETNICE

---

100. obljetnica hrvatskoga glazbenog društva "Zvijezda danica", Kraljevica

Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" u Kraljevici proslavlja ove godine stogodišnjicu neprekidnoga rada mješovitog zbora i društva (1894.–1994.)

Osnutku mješovitog zbora prethodilo je crkveno pjevanje, koje su zdušno podupirali župnici sve do naših dana. Posebno se isticao glagoljaš – pop Stanko Gauš svojim izrazitim sonornim glasom. Zaslugom donatora Stjepka Tomca nabavljene su orgulje 1863. Time je omogućen nesmetan rad crkvenoga zbora Sv. Mikule.

Utemeljitelj društva **Ivan Jakovčić Hijacintov** bio je školovani orguljaš i kapelnik tamburaškog sastava. Punih je 40 godina uspješno vodio rad društva u mjestu i brojnim nastupima diljem Hrvatskog primorja. Njegov rad nastavlja vrstan orguljaš i zborovođa **Ivan Jakovčić Antonov**. Pod njegovim ravnanjem postigao je Zbor vanrednu ujednačenost glasova, napose u izvođenju duhovnih pjesama. Pod kraj njegovog života zamjenjuje ga u crkvenom pjevanju **Stanko Gudac Rokov**, bio je zdušni promicatelj duhovne glazbe na staroslavenskom. Spomenuti orguljaši zaslužni su što se uspješno nastavlja milozvučno zborna pjevanje na koru crkve Sv. Mikule. Rođeni mještanin Dr. **Jožo Burić Vršinjanin**, osobito je zaslužan svojim pjevnikom namijenjenim isključivo crkvenom pjevanju u Kraljevici.